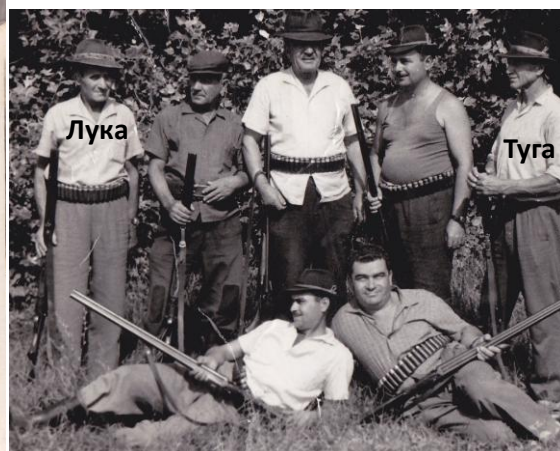

Бежанијски ловци

Бежанијски ловци угостили београдског градоначелника Владу Илића (пролеће 1941)

Бежанијски биоскоп

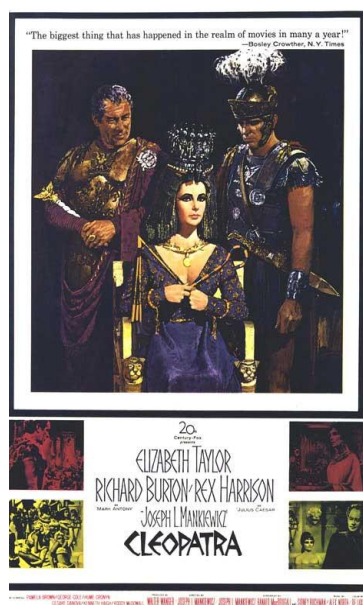
Биоскоп се налазио у улици Савској (Нехруовој) и важио је за врло популарно место Бежанинаца. Било је то место окупљања, дружења и едукације.

Незаборавна су приказивања филмова попут филма “Један дан живота”, или америчких филмова (“Бал на води”, “Тачно у подне”, “Шејн”, “Клеопатра”...), али и првих домаћих филмова (“Славица”, “Далеко је сунце”, “Не окрећи се сине”...) као и руских филмова (“Рат и мир”, “Кочубеј”...) . За сваку филмску представу чекало се у дугим редовима.

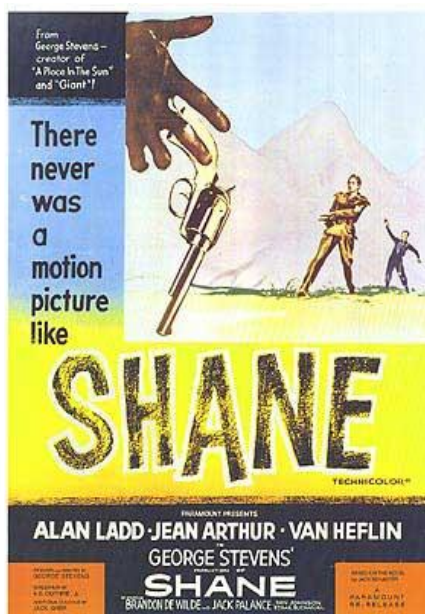
У биоскопу је било је 18 редова са око 200 седишта .

Најважније је било купити карту за 18. ред, јер је он био једини уздигнут (па се филм могао гледати несметано), а још је важније било то што је то био последњи ред, па је ту могао да “падне” и који пољубац (или бар да се девојка држи за руку), па су се тако у биоскопу десиле многе прве љубави младих Бежанинаца и Бежанинки.

Зграда биоскопа је, на жалост многих Бежанинаца, порушена 1970. године

“Клеопатра”

“Шејн”

“Један дан живота”

Увек се тражила карта више за ове филмове. Сви су приказивани по неколико дана, а рекорд држи филм “Један дан живота”

Директор биоскопа у Бежанији

НАРОДНИ ОДБОР ОПШТИНЕ БЕЖАНИЈА
 Број: 2526/1954 год.-
 Дана, 22 јула 1954 год.
 БЕЖАНИЈА
 Град Београд.

Народни одбор општине Бежанија, на својој седници од 6. јула 1954 год. под тај. 5 сед. записника, а на основу прописа 81.8 и 11 Одлуке NO града Београда од 18.VI.1954.г. о надлежности народних одбора општина на подручју града Београда, члана 2, 3, 4, 15, 17, 18, 30 и 31 Уредбе о оснивању предузећа и радњи, "Службени лист НРН" број 51-53 године и члана 12 Закона о народним одборима општина, doneo је следеће:

РЕШЕЊЕ

Да се за директора ново-основаног предузећа Биоскопа "Братство-Јединство" у Бежанији за приказивање филмова, постави друг Слободан Ковачевић, из Бежаније, са свима правима и дужностима, која су propisana Уредбом о оснивању радњи и предузећа, "Службени лист НРН" број 51-53 године, уз већ раније одређену месечну плату од 8000. динара, словима: осам хиљада динара, на терет наведеног предузећа, до доношења тарифног правилника од стране истог предузећа.

Према томе именовани је овлаштен да предузеће заступа пред трећим лицима и свим јавним установама и предузећима, и да у име истог потписује акта, налоге за исплату итд.-

Решење се доставља:

- 1/ Слободану Ковачевићу, директору предузећа,
- 2/ Ново-формираном предузећу "биоскоп" "Братство-Јединство" у Бежанији,
- 3/ Благajни овога одбора,
- 4/ Пилјали Народне банке број 108 у Земуну и
- 5/ Архиви овога одбора.-

Смрт фашизму-Слобода народу!

Председник,
 Народног одбора општине Бежанија:
[Својеручни потпис]
 / Здравко Сретих /

Слободан Ковачевић-
 Цар
 био је први директор
 биоскопа у Бежанији.
 У то време, 1954. године,
 председник општине био
 је Здравко Сретих

Презиме и име осигураника		Назив и адреса обвезника доприноса		Катастарни број
КОВАЧЕВИЋ СЛОБОДАН		Н.О.О. БЕЖАНИЈА. М.ТИТА 85.		20529-1
Очево име	Девојачко презиме	ПОВРАТА О ПРИМЉЕНОЈ ПРИЈАВИ-ОДЈАВИ		Привредна делатност
СТЕВАН				КУЛ. УМЕТ. ДЕЛАТНОСТ
Пол*	Датум рођења	Рег. број личне карте	Рег. број радне књижице	Број здравствене легитимације
М ж	8-IV-1922	328685		
Категорија		Квалификација-школска спрема		
СЛУЖБЕНИК		ПОМОБНА		
Занимање-посао који обавља		Основ осигурања		
ДИРЕКТОР БИОСКОПА.		РАДНИ ОДНОС		
Датум почетка осигурања (први дан ступања на посао)		Упослење са пуним радним временом од 8 часова дневно		
1-VI-1955		са скраћеним радним временом од ..... часова дневно		
Плата	по тарифном правилнику	на сат	месечно	у натури
	по Уговору	на сат	месечно 8.000	у натури
Непосредно пре овог био упослен код		Истовремено запослен код		
БИОСКОПА "БРАТСТВО" од 1-III-1954 до 31-V-1955				
Напомене: ЖЕНА КОВАЧЕВИЋ ЖИВКА РОБ. 23-IV-1922. К.Б.И. КОВАЧЕВИЋ МИРОСЛАВА. Т.Б. 26-III-1950				
ПОПУЊАВА ОБВЕЗНИК ДОПРИНОСА КОД ОДЈАВЕ		Датум..... Потпис односнога поштом.....		
Датум престанка осигурања (иступања из цела)		30-VI-1955		
Разлог престанка осигурања		ОДСТАВЉЕЊЕ С Н. БЕОГРАДА		
Датум и место.....		Датум.....		
VII-1955		.....		

*) Одговарајући пол заокружити

Копија пријаве Заводу за социјално и пензионо осигурање

Дом културе

Положај села Бежаније у непосредној близини и огромној сенци Земуна и Београда одредио је и неке особености културног живота у самом селу. До другог светског рата није постојао организован приградски превоз, па су Бежанинци углавном одлазили у Земун, ређе у Београд (ишло се или пешке или бициклом или запрежним возилима).

Између два светска рата Бежанија је била на гласу као весело место, у коме се “много и лепо игра и пева, али игра и добар фудбал”, па су Бежанинци били радо виђени гости на приредбама у околним местима. Обично би се одиграла утакмица са домаћином (Бежанинци би обично побеђивали, јер су имали “страшан” тим), а увече би драмска, фолклорна и музичка секција “давале” приредбу

После другог светског рата житељи Бежаније били су упућени на богату културну понуду и широке могућности Земуна и Београда, (удаљеног свега тридесетак минута вожње аутобусом), али су и даље омладинци Бежаније одржавали у Дому културе приредбе (за које се увек тражила карта више).

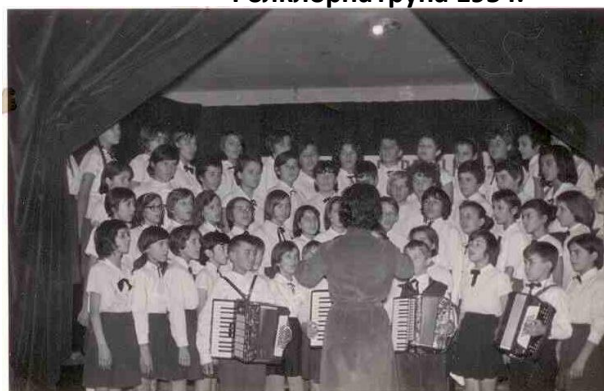
Дом културе 50-их година 20. века

Фолклорна група 1954.

Фолклорна група 1963.

Ученици школе “Јован Стерија Поповић” у Дому Културе у Бежанији

ВИС “Старси”

Ова група бежанијских момака свирала је на игранкама, шездесетих година прошлог века, у бежанијском Дому културе и била веома популарна, а

- сачињавали су је:
- Жељко (Хлупић)
  - Миша (Орландић)
  - Це (Н. Пејчић)
  - Пеја (Б. Пејчић)
  - Стева (Михаљевић)

Омладина Бежаније је организовала, поред игранки, колективну прославу рођендана, дочеке Нове године, испраћаје у војску (ово доле је позивница из 1970. године)

Pozivamo Vas da svojim prisustvom doprinesete što prijatnijoj atmosferi na dan odlaska našeg ZORANA u JNA.

porođica MATIJAŠEVIĆ

Oproštajno veče održaće se u Domu omladine u Bežaniji u utorak, 29. septembra 1970 god. sa početkom u 19,30 časova

SVIRAJU „STARS I”

Бежанијске кафане

У Главној књизи коморског приреза, прописаног на темељу изравног пореза, порезног котара Земун, за општину Бежанија може се видети да су 1894. године у Бежанији радиле три кафане, а држали су их Јула Ђорђевић, Филип Спиес и Мата Савковић.

У Адресару Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца на страни 29, пише да је Бежанија 1929. године имала 38 занатских радњи и 7 кафана (за ово, у то време не велико село, био је то велики број).

Кафане су држали: Павле Драгутиновић, Јазар М. Јовановић, Петар Кокотовић, Славко Лаушевић, Ђорђе Радовановић, Жарко Вујић и Вељко Зековић.

Свака кафана старе Бежаније имала је свој “имиц”. Тачно се знало који гости долазе у коју кафану, какво се пиће служи и о чему се ту расправља. У кафанама су се вршиле куповине и продаје, куповала и продавала имања, ту се ортачило и разортачавало, договарали бракови, кумства и пријатељства. Ту су се људи сретали и упознавали, наравно уз добар мезе и још боље пиће.

После другог светског рата, у Бежанији је било чак 16 угоститељских радњи, а власници: Орешчанин Миленко имао две кафане, Покрајац Кирил, Нешковић Ђорђе, Јовановић Милица, Лучић Богосав, Зековић Вељко, Вујић Жарко, Лаушевић Славко, Бакић Радован, Станисављевић Десанка, Миличић Ката, Николић Милица, Плавшић Смиља, Арзон Јохан и Петар Лончар.

Лево:
Испред Калкине
кафане у улици
Војвођанска 98
(снимак из 1938.)

Ово је зграда у којој је између два рата
била чувена кафана “Мали Париз”, а после
рата је једно време била управна зграда
“ИМТ”-а

Зграда кафане “Шангај”
непосредно пре рушења

У овој кући (Тошин бунар 244) била је
позната кафана “Нови Београд”

Једна кафана а више имена

Снимак за време II светског рата, а назив кафане је “Гостиона Јадран”, некада је то била “Вујића кафана”...

... после рата кафана се звала “Доњи Срем” (снимак 1957.), па онда “Код Ћире” и на крају, пре рушења, “Код куме”

Бежанијски момци на плажи београдској 1927. године

Сликано дне 23. јуна 1927. године на плажи београдској. Бежанијски момци у “купаћим костимима”
С лева на десно: Мачвански Никола, Петровић Лазар, Мијатовић Милорад, Љубинковић Момчило, Селаковић Радослав и Милер Х.
Никола Мачвански био је електромашински инжењер.
Мијатовић Милорад био је познати бежанијски фудбалер између два рата.
Радослав Селаковић, такође је био познат фудбалер, а по окончању каријере, будући да је био имућан, и као његов брат Берислав, увек је прискакао у помоћ фудбалском клубу када је требало плаћати неке фудбалске рачуне.

Младе Бежанинке на Бомбају 1938.

У средини: Ковиљка Малешевић - Инђијина

Плажа “Бомбај” – омиљено место Бежанинаца

1934. Ранко “Шангај”, жена Сека и син Раде

1936. Љуба Кокотовић са другарима

1938.

Наум
Кајалић

Бежанинце довезао на “Бомбај”
један бежанијски фолксдојчер

1936.

Светлана

Срета

Драган

Гогоћи на “Бомбају”

1965.

Мацуре
Кајалићи
Илићи...

1966.

Млади Бежанинци и Бежанинке

На Бомбају

1960.

“Рингишпил” (иза канала Галовице)

1963.

Плажа на каналу Галовици

1954.

1965.

1939.

1969.

1960.

Почетком 21. века организоване су бежанијске сремачке вечери

